

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο "ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ"

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2007 - ΤΕΥΧΟΣ 158ον

Καθοριστική στιγμή για τό νέο ίδρυμα εις τήν Έλικά Λακωνίας (4-5-07).

ΘΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Θ "ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ"

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2007 • ΤΕΥΧΟΣ 158ον

Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ ΜΑΣ

Στὴν Ἐκκλησιαστικὴ περίοδο τοῦ Πεντηκοσταρίου, πού δεσπόζει τό πολυσήμαντο, ἀνεπανάληπτο καί ἐλπιδοφόρο γεγονός τῆς Ἐναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μας, ἡ ψυχὴ τοῦ κάθε πιστοῦ λούζεται κυριολεκτικὰ στό ἀνέσπερο φῶς καί στὴν ἀνείπωτη χαρά, πού ἐπήγασαν ἀπὸ τό Ζωοδόχο Τάφο τοῦ Κυρίου μας.

«Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός», «Χαρὰς τά πάντα πεπλήρωται τῆς Ἐναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα» ψάλλει μὲ σπάνιο λυρισμὸ καί ἀφθαστὴ τέχνη ὁ ἱερός ὕμνογράφος καί μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Φῶς καί χαρὰ ἔχουν θέση αὐτές τίς μέρες στὴν καρδιά μας. Ὅλα γέμισαν μὲ φῶς ἀσύγκριτο, πού εἶναι τόσο ἀπαραίτητο στὴ ζωὴ μας, γιατί κάτω ἀπὸ αὐτό τό φῶς καί τὰ ἄψυχα καί τὰ ἔμψυχα παίρνουν τίς σωστὲς διαστάσεις τους.

Ἐπὶ τό φῶς τῆς Ἐναστάσεως ἡ ἄλογη φύση φαίνεται καθαρὰ, ὅτι ἐδημιουργήθηκε, γιὰ νὰ ὑπηρετεῖ τὸν ἄνθρωπο καί νὰ διευκολύνει τὴ ζωὴ του καί ἐπομένως ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ συμπεριφέρεται σκληρὰ ἀπέναντί της καί νὰ δημιουργεῖ τό οἰκολογικὸ πρόβλημα, πού ἀπειλεῖ στὶς μέρες μας τὴ ζωὴ μας.

Ἐπὶ τό φῶς τῆς Ἐναστάσεως ὁ κάθε συνάνθρωπός μας φαίνεται, ὅτι δὲν εἶναι ξένος, οὔτε πολὺ περισσότερο ἐχθρὸς μας, ἀλλὰ πέρα γιὰ πέρα ἀδελφός μας, ἀφοῦ καί γι' αὐτόν ἐσταυρώθη καί γιὰ τὴν σωτηρία καί αὐτοῦ ἀνέστη ὁ Κύριός μας. Ἐπομένως ὑπὸ τό φῶς τῆς Ἐναστάσεως προσδιορίζονται οἱ σχέσεις μας μὲ τοὺς συναθρώπους μας καί ἐνισχύεται ἡ ἀγάπη μας καί ὑπογραμμίζονται οἱ ὑποχρεώσεις μας πρὸς

Ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ.κ. Εὐσταθίου στὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἰδρύματος «Ὁ Ἅγιος Χαράλαμπος» Ἐλίκας (4-5-2007), στὰ ὁποῖα παρέστη ὡς ἐκπρὸς τῆς Κυβερνήσεως ὁ Ὑπουργός Ὑγείας κ. Δημ. Ἀβραμόπουλος.

αυτούς, που πρέπει να φθάνουν μέχρι θυσίας.

Σ' αυτή την περίοδο που η χαρά είναι ανεκκάλγητη και αυτή νοηματοδοτεί τη ζωή μας και της δίδει έλπιδα και αισιοδοξία, προστίθεται και μια άλλη χαρά, που την βιώνει ολόκληρη η μητροπολιτική μας περιοχή και ιδιαίτερα όλοι έμεις, που εύρισκόμεθα αυτή την ώρα στο εγκαινιαζόμενο Νιάρχειο Ίδρυμα περιθάλψεως ηλικιωμένων και Άτόμων με Ειδικές ανάγκες, όπως είναι η όνομασία του.

Θά προσπαθήσω αυτή τη χαρά που τη βιώνει ο καθένας με διαφορετικό τρόπο να την έρμηνεύσω όσο γίνεται πιό άπλά και κατανοητά και θά πασχίσω να βρω την αίτια της.

Ή χαρά μας σήμερα έχει ως αίτια:

α) Τήν πραγματοποίηση του θελήματος του Θεού. Άναπαύεται η ψυχή του ανθρώπου, όταν βεβαιώνεται, ότι αυτό που έγινε ή που γίνεται, είναι θέλημα Θεού, είτε αυτό είναι γεγονός εύχάριστο, είτε δυσάρεστο.

Ό πιστός θεωρεί, ότι αυτό που προέρχεται από τό Θεό είναι γλυκύτατο έστω και αν είναι πολύ πικρό.

Ό Θεός θέλησε να γίνει και τό ένδέκατο τουτο φιλανθρωπικό Ίδρυμα της Ίερās Μητροπόλεως μας, για ν' αποτελέσει μία στοργική άγκαλιά για τους έμπερίστατους συνανθρώπους μας.

Σ' αυτή την προσπάθεια είναι ολοφάνερη η επέμβαση του Θεού, γι' αυτό και σήμερα, που ολοκληρώθηκε τό έργο, ζοϋμε και ολοκληρωμένη τη χαρά μας.

β) Ή χαρά μας επίσης προέρχεται από τό γεγονός που έχει σχέση με τη συμβολή δυο παραγόντων σημαντικών για την άποπεράτωση του έργου.

Ό ένας είναι ο Μιχάλης Τσιγκούνης. Ό έντιμος Έλικιώτης, που άγαπάει με πάθος τον τόπο της καταγωγής του. Είναι εκείνος που πρόσφερε τό καλύτερο έλαιοπερίβολό του για να γίνει τό πανέμορφο τουτο Ίδρυμα, που θά μάς θυμίζει πάντα την ευγνωμοσύνη μας στον ευεργέτη μας και πολύτιμο συνεργάτη μας.

Και ο δεύτερος συντελεστικός παράγων είναι τό άριστο ίδρυμα «Σταϋρος Νιάρχος», που είναι γνωστό πλέον σ' όλη τη Χώρα μας από τίς πολλές, σημαντικές, φιλάνθρωπες, πολιτιστικές και ποικίλες άλλες δράσεις του. Τό Ίδρυμα «Σταϋρος Νιάρχος» «έφτιαξε ένα διαμάντι στα Βάτικα», έγραψε προσφυσέτατα τοπική Έφημερίδα, στή μνήμη της Μαίρης Δρακοπούλου.

Τό Ίδρυμα «Σταϋρος Νιάρχος» σ' αυτό τό έργο έβαλε ανεξίτηλη την σφραγίδα του, αφού διέθεσε τό 100% της δαπάνης, για την κτιριακή ολοκλήρωσή του, για τον έσωτερικό άκριβό και πολλαπλώς χρήσιμο έξοπλισμό του με τελευταίου τύπου μέσα, άκόμη και γι' αυτή την διαμόρφωση του έξωτερικού χώρου, ώστε τίποτε να μη λείπει.

Χίλια «εὐχαριστῶ» καὶ ἄλλα τόσα ἂν ἐκφράσουμε πρὸς τὸν Πρόεδρο κ. Γεώργιο Ἀγουρίδη, πρὸς τὸν Διευθυντὴ κ. Ἐπαμεινώνδα Φαρμάκη καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἐπίλεκτα Μέλη τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος, τὸ συντοπιτὴ μας κ. Μαραβέλια καὶ ἰδιαίτερως πρὸς τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἰδιαίτατα πρὸς τὰ ἐκλεκτὰ παιδιὰ τοῦ ἀειμνήστου Μεγαλοεφοπλιστοῦ Σταύρου Νιάρχου, Φίλιππο, Σπύρο καὶ Μαρία, θὰ ἀποτελοῦν μόνον ἀναρθρα ψελλίσματα μικροῦ παιδιοῦ, πού ὅμως εἶναι εὐπρόσδεκτα ἀπὸ τὴν φιλόστοργη μητέρα του.

Οἱ εὐχαριστίες μας πρὸς τὸ Ἴδρυμα «Σταῦρος Νιάρχος» θὰ ἐκφράζονται ὄχι μόνον λεκτικῶς ἀλλὰ καὶ μὲ τίς συνεχεῖς ὀλόθερμες προσευχὲς μας πρὸς τὸ Θεό, γιὰ τὴν ὑγείαν τῶν πολυτίμων διαχειριστῶν του καὶ διὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν κεκοιμημένων Μεγάλων Εὐεργετῶν τῆς πατρίδος μας.

Ἔοχα τὰ ἔργα πού ἐπραγματοποιήθησαν ἀπὸ τίς χορηγίες αὐτοῦ τοῦ Ἰδρύματος καὶ στολίζουν τὴ Χώρα μας, ἀποτελοῦν πολύτιμους ἀδάμαντες στὸ ἀπαστράπτον στέμμα του, ἔχουν σημεῖο ἀναφοράς τοὺς τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν πολιτισμὸ του, τὴν ἱστορία τοῦ τόπου μας καὶ τὰ τρόπαια τῶν προγόνων μας, πού θὰ πρέπει νὰ προβάλλονται εὐκαίρως - ἀκαίρως καὶ γιὰτὶ αὐτὸ εἶναι δίκαιο καὶ γιὰ νὰ μαθαίνουν οἱ νεώτερες γενιές, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ τροφοδοτεῖται ἡ λησμονημένη ἀρετὴ τῆς εὐγνωμοσύνης.

Γιὰ τοὺς λόγους πού ἀνέφερα καὶ γιὰ ἄλλους πού παραλείπω ἐκφράζω πρὸς τὸ Ἴδρυμα πού φέρει τὴν ἐπωνυμία τοῦ καταξιωμένου μεγάλου Λάκωνα Ἐφοπλιστῆ τὸν δίκαιο ἔπαινο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἄκρα αὐτῆς εὐαρέσκεια μαζί μὲ τίς ὀλοκάρδιες εὐχὲς μας νὰ ἔχει καλὴ καὶ ἀπρόσκοπτη πορεία καὶ πάντοτε ἐπιτυχία στοὺς σωστοὺς προγραμματισμούς του.

γ) Ἡ τρίτη αἰτία τῆς χαρᾶς μας εἶναι τὸ γεγονὸς πλεόν καὶ ὄχι μόνον ἡ καλὴ ἐπιθυμία μας, νὰ περιθάλψουμε ἀπὸ αὔριο τὸ πρωὶ κάθε ἐμπερίστατο συνάνθρωπό μας, πού θὰ ἀπλώσει τὸ χέρι του ζητώντας τὴ συμπαράστασή μας.

Στὸ πανέμορφο, ἀνθρωποκεντρικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ Ἴδρυμά μας, πού θὰ ἔχει γιὰ προστάτη του τὸν ἅγιο Χαράλαμμο, θ' ἀράξουν τὸ κουρασμένο καὶ βασανισμένο ἀπὸ τὰ χρόνια, τίς ἀρρώστιες καὶ τὰ βάσανα τῆς ζωῆς κορμί τοὺς οἱ συμπαθεῖς συνάνθρωποι μας πού δὲν ἔχουν παιδιὰ ἢ τὰ παιδιὰ τοὺς εὐρίσκονται στὴν ξενιτεία, ἢ αὐτοὶ πού ἔμειναν μόνοι, ἀνυπεράσπιστοι καὶ ἀβοήθητοι, ἀφοῦ ὁ ἕνας ἐκ τῶν συζύγων ἀπεβίωσε, ἢ αὐτοὶ πού στεροῦνται στέγης καὶ τῶν ἀπαραιτήτων γιὰ τὴν διαβίωσή τοὺς ἢ εἶναι κατάκοιτοι καὶ τὸ σταυρὸ αὐτὸ δὲ μποροῦν νὰ σηκώσουν οἱ οἰκεῖοι τοὺς. Ὅλους αὐτοὺς μὲ ἀγάπη θ' ἀγκαλιάσουμε καὶ μὲ στοργὴ θὰ περιποιηθοῦμε, γιὰτὶ στὰ πρόσωπά τοὺς θὰ βλέπομε

τόν πατέρα και τή μάνα μας, τὰ ἀδελφια μας και τούς στενούς συγγενείς μας, θά βλέπομε τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας, ἀλλά τί λέγω κάτι πιό πάνω, τόν ἴδιο τό Θεάνθρωπο Κύριό μας, ἀφοῦ Ἐκεῖνος εἶπε, ὅτι «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοί ἐποιήσατε».

Ἐδῶ θά ἐξασφαλίσουν οἱ ἀνήμποροι συνάνθρωποί μας τό φρέσκο καλομαγειρευμένο φαγητό, τό ἀναπαυτικό κρεβάτι, τήν καθαριότητα, πού εἶναι ἡ μισή ἀρχοντιά, τήν ἀπαραίτητη ἰατροφαρμακευτική περίθαλψη, τή φιλική παρέα, τή μυστηριακή και τήν πνευματική ζωή, πού ἀναπαύει, ἡρεμεῖ και ἐφοδιάζει τόν ἄνθρωπο και τοῦ ἀναπτερώνει τήν ἐλπίδα, ἀκόμη και στήν πιό μεγάλη ἡλικία.

Ἐδῶ θά ἔχουν τήν ἀγνή και ὠφέλιμη ψυχαγωγία, μέ ἑορταστικές ἐκδηλώσεις φροντισμένες μέ ἐνδιαφέρον ἀπό τήν τοπική μας Ἐκκλησία και θά ζοῦν μιὰ ζωή πέρα γιά πέρα φυσιολογική, ἀφοῦ θά μποροῦν πού θά θέλουν, νά ἀσχολοῦνται μέ κήπο, μέ ἀμπέλι, πού θά φυτευθεῖ, μέ λουλούδια και μέ οἰκόσιτα.

δ) Μιά ἄλλη αἰτία τῆς σημερινῆς χαρᾶς προέρχεται ἀπό τή σκέψη μας ὅτι τό ὁμορφο χωριό τῆς Ἑλικας, πού εἶχε ἄλλοτε ἔντονη ζωή και σήμερα παρουσιάζει μαρασμό, γιατί ἔχει γερασμένο πληθυσμό και συνεχῶς φθίνει, ὅπως ὅλα τὰ χωριά τῆς ὑπαιθρου, μέ αὐτό τό ἴδρυμα θά ξαναζήσει τήν πρώτη του ζωή. Θά αὐξηθῆ ἡ κίνησή του μέ τίς ἐπισκέψεις στό ἴδρυμα ἐπιστήμων προσώπων, ἀρχῶν, ἐπιστημόνων, καθ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ χρόνου, μέ κορύφωμα τίς ἑορτές τοῦ ἰδρύματος. Ἦδη ἡ πρόσληψη τοῦ προσωπικοῦ ἐγινε μέ προτίμηση τούς Ἑλικιώτες και Ἑλικιώτισσες κατά 90% και μόνο ὅπου δέν ὑπῆρχαν ντόπιοι μέ τίς ἀπαραίτητες εἰδικότητες, ἐγινε πρόσληψη ἀπό τὰ γύρω χωριά. Ὅλοι αὐτοί εἶναι νέοι ἄνθρωποι μέ παιδιά μικρά, πού θά μεταγγίζουν ζωή και χαρά σ' αὐτό τόν τόπο.

Μέ τή λειτουργία αὐτοῦ τοῦ Ἰδρύματος στήν Ἐπαρχία, πού συνέχεια ἐρημώνει, ἐδώσαμε και ἕνα πολυσήμαντο μήνυμα στους ὑπευθύνους, ὅτι εἶναι χρέος τους νά ἐνδιαφερθοῦν, γιά τήν ὑπαιθρο χώρα, ἔστω και ἂν τό ἐνδιαφέρον τους σημαίνει μεγαλύτερο κόστος. Ἡ ἐρήμωση τῆς Ἐπαρχίας θά φέρει τή συμφορά στή χώρα μας και ἤδη τὰ πρώτα ἀποτελέσματά της γευόμαστε ὅλοι.

ε) Τέλος ἡ αἰτία τῆς χαρᾶς μας ἔχει σχέση μέ τό γεγονός, ὅτι ὁ καθένας πού ἔχει σπλάχνα οἰκτιρῶν και ἔχει τή δυνατότητα νά βοηθήσει τό συνάνθρωπο και εἶναι ἔτοιμος νά θυσιάσει ἀπό τὰ ὑπάρχοντά του εἴτε εἰς εἶδος, εἴτε εἰς χρῆμα, δέ θά ἐρωτᾶ πού εἶναι ἐμπερίστατοι ἄνθρωποι γιά νά τους συμπαρασταθεῖ, οὔτε θά καλύπτεται πίσω ἀπό τήν ἀμαρωλή πρόφαση, ὅτι σήμερα δέν ὑπάρχουν φτωχοί. Θά βλέπει μέ τὰ μάτια του, θά ἀκούει μέ τὰ αὐτιά του, θά βιώνει μέ τήν καρδιά του τή ζωή τοῦ συγκεκριμένου φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος τῆς Μητροπόλεως

μας και θά είναι σίγουρος, ότι ο κόπος του, τό περισσευμά του η τό ύστέρημά του δέν πηγαίνει χαμένο, αλλά πιάνει τόπο.

Ἡ Ἐκκλησία μας υπενθυμίζει στόν καθένα μας τήν Εὐαγγελική περι-κοπή πού ἀναφέρεται στόν πτωχό Λάζαρο και στό σκληρό πλούσιο.

Ὁ πτωχός Λάζαρος τελείως μόνος, χωρίς συγγενείς, ἄστεγος, πεινα-σμένος και πληγωμένος, εὐρίσκεται συνέχεια ἔξω ἀπό τήν πόρτα τοῦ πλουσίου. Περίμενε τό τίναγμα τοῦ τραπεζομάνδηλου μέ τά ψιχουλα, ὕστερα ἀπό τό πλούσιο τραπέζι πού ἐγεύετο ὁ πλούσιος κάθε ἡμέρα, γιά νά χορτάσει τήν πείνα του, χωρίς νά τό καταφέρει, ἀφοῦ τά σκυλιά και περισσότερα ἦταν και πιό ἐπιδέξια, ἄρπαζαν τά περισσότερα ψιχουλα.

Ὁ πλούσιος ἐβλεπε τό Λάζαρο κάθε ἡμέρα, ὅταν ἔμπαινε και ὅταν ἔ-βγαινε ἀπό τό σπίτι του και ὅμως γινότανε πιό σκληρός και ἀδιάφορος. Μόνο ὅταν ἐπέθανε και ἐτάφη και εἶδε τήν ἀλλαγὴ τοῦ σκηνικοῦ στήν ἄλλη ζωὴ κατάλαβε τό λάθος του.

Μή συμβεῖ τό ἴδιο μέ ἡμᾶς. Τό ἴδρυμα θά εἶναι μιά καλή και ὠφέλιμη και συνεχῆς πρόκληση γιά τόν καθένα μας. Μᾶς τό παραδίδουν ἔτοιμο. Τό κόστος ὅμως τῆς λειτουργίας του θά βαρύνει τόν καθένα μας στό ἐξῆς. Ἐνα πιάτο φαγητό ἐπιπλέον στό σπίτι μας κάθε ἡμέρα, πρέπει νά ὑπολογίζεται, ὅτι ἀνήκει σ' ἕνα γέροντα ἢ γερόντισσα πού θά ζεῖ στό ἴδρυμά μας. Νά τό ἰδοῦμε σάν τό σπίτι μας, ἄλλωστε ποιός μπορεῖ νά προβλέψει και τό δικό μας μέλλον; Τοῦτο τό ἴδρυμα θά θεραπεύει ὄχι μόνον τίς ἀνάγκες ἐκείνων πού ἐδῶ θά στεγασθοῦν, αλλά και τή μεγάλη πληγὴ πού ἔχει δημιουργήσει στήν ψυχὴ πολλῶν ἢ φιλαργυρία, ἢ φιλαυτία και ἢ ἀδιαφορία.

Ἐκλεκτοί μου προσκεκλημένοι και πολύτιμοι συγκυρηναῖοι συνεργάτες μου στό ἔργο τῆς φιλανθρωπίας, θερμά εὐχαριστῶ ὅλους σας γιά τήν παρουσία σας και σᾶς συγχαίρω γιά τά φιλάνθρωπα αἰσθήματά σας. Εὐχαριστῶ και ἐπαινῶ τίς κυρίες και δεσποινίδες τῆς Ἑλίκας γιά τά πολλά και καλά γλυκά, πού ετοίμασαν γιά ὅλους μας και τίς κυρίες τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Ἑλίκας γιά τή σημαντική προσφορά τους στό ἴδρυμα.

Εὐγνωμονῶ τό Δήμαρχο και τό Δημοτικό Συμβούλιο Βοιῶν γιά τήν ἀγάπη και στοργή τους στά Ἰδρύματα τῆς περιοχῆς τους.

Εὐχαριστῶ τή Φιλαρμονική τοῦ Δήμου και τά παιδιά μας γιά τή συμ-μετοχή τους και γιά τήν ξεχωριστὴ νότα πού ἔδωσαν στήν τελετὴ τῶν ἐγκαινίων.

Εὐχαριστῶ τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιά τή σοβαρότητα και ὑπευθυνότητα μέ τήν ὁποία ἀντιμετωπίζουν τά ἐκάστοτε ἀναφυόμε-να προβλήματα. Ἡ ἀσθένεια τοῦ π. Νικολάου, τοῦ λαμπροῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Ἑλίκας και καταξιωμένου κοινωνικοῦ ἐργάτου, μέ μιά προ-σφορά μέχρι σήμερα σημαντική, μᾶς ἔχει πολύ προβληματίσει, γιὰτί ὁ

ἐφημέριος θά εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ ἰδρύματος. Εὐχόμεθα γιὰ τὴν πλήρη ἀποκατάσταση τῆς υἰγείας του. Ἐπαινῶ τὸν διαχειριστὴ πού ἔχει ἐπιφορτισθεῖ, λόγῳ ἀπουσίας τοῦ Διευθυντοῦ, μὲ ἠῤῥημένα καθήκοντα. Εὐχαριστῶ καὶ εὐγνωμονῶ τὸν κάθε φιλάνθρωπο πού μέχρι σήμερα μᾶς ἔχει συμπαρασταθεῖ, ὥστε γιὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνες νά ἔχουμε ἐξασφαλίσαι τὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα ἔχει ὁ Θεός.

Ἡ ἀρχόντισσα πού λέγεται ἀγάπη θά γονιμοποιεῖ συνεχῶς τὴ σκέψη μας καὶ θά γεννάει τὴ φιλάνθρωπη πράξη πού θά ἐκδηλώνεται ἄλλοτε μὲ τὴν προσφορὰ ἑνός ποσοῦ χρηματικοῦ, συμβολικοῦ ἢ σημαντικοῦ, πάντοτε ὁμως ἀπαραίτητου, ἄλλοτε μὲ τὴν προσφορὰ ἑνός γλυκοῦ ἢ ἑνός τριαντάφυλλου, ἄλλοτε μὲ τὸ δάκρυ τῆς συμπόνιας πού δίδει κουράγιο καὶ ἄλλοτε μὲ τὴν εὐγλωττη σιωπὴ πού προσφέρει παρηγοριά.

Εὐχαριστῶ καὶ ἐπαινῶ τὸν Ἀρχιτέκτονα καὶ ἐπιβλέποντα τοῦ ἔργου κ. Ἀλέξανδρο Δόβα, τὸν καθηγητὴ Πολιτικό Μηχανικό κ. Σπύρο Τσουκαντά, τὸν Ἡλεκτρολόγο Μηχανολόγο κ. Κλεισιούνη καὶ τοὺς ἀξιους συνεργάτες τους, γιατί ἀρτίως ἐσχεδίασαν καὶ μὲ ἐπιτυχία ὑλοποίησαν ἕνα ἔργο μὲ σύγχρονες προδιαγραφές, μὲ ἔμπνευση, μὲ κατάθεση ψυχῆς, καθὼς καὶ τοὺς ἐργολάβους κ.κ. Παναγιώτη Ἀποστολάκο καὶ Ἰωάννη Δημάκη.

Εὐχαριστῶ ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ τὸν ἀγαπητό μας Νομάρχη Λακωνίας κ. Κωνσταντῖνο Φοῦρκα καὶ τὸν Πρόεδρο τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου κ. Νικόλαο Καλογεράκο γιὰ τὴν ἔγκριση τοῦ ἔργου καὶ γιὰ τὴ χορήγηση τῆς ἀδειας Λειτουργίας. Ἔχουν σχέση καὶ οἱ δύο μὲ τὴν Ἐλίκα καὶ εἶναι ἐπομένως ἠῤῥημένες οἱ ὑποχρεώσεις τους.

Γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη εὐχαριστῶ τὴ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος «Σταῦρος Σπ. Νιάρχος», γιὰ τοὺς λόγους πού προανέφερα, εὐχαριστῶ καὶ ἐπαινῶ τὸν κ. Μιχάλη Τσιγκούνη καὶ τὴ σύζυγό του γιὰ ὅσα ἔκαναν μέχρι σήμερα καὶ γιὰ ὅσα σκέπτονται καὶ ἐπιθυμοῦν νά προσφέρουν καὶ στό μέλλον.

Ἀγαπητέ μας κ. Ὑπουργέ, ἰδιαιτερες εἶναι οἱ εὐχαριστίες μας πρὸς Σᾶς, διὰ τὴ χαροποιὴ παρουσία Σας, διὰ τὴ βαρύτητα καὶ ἐπισημότητα πού προσδίδει στὴν τελετὴ τῶν ἐγκαινίων καὶ διὰ τὴν ἀναπτέρωση τῶν ἐλπίδων μας, ὅτι θά σᾶς ἔχομε καὶ στὴν συνέχεια κοντά μας.

Εἴσθε ἕνας ἐντιμος, εὐγενής καὶ γλυκὺς ἄνθρωπος, ἕνας καταξιωμένος πολιτικός καὶ ἕνας ἄριστος, διακριτικός καὶ ὑπεύθυνος Ὑπουργός, πού κερδίζετε τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων χωρὶς δυσκολία.

Ἀνταποδίδομε τὴν ἀγάπη Σας μὲ τὴν ἀνείπωτη δικὴ μας καὶ τίς εὐχές Σας μὲ τίς ὀλοκάρδιες δικές μας προσευχές, γιὰ τὴν πολῦτιμη υἰγεία Σας καὶ τὴν ἐπιτυχία σὲ κάθε προσπάθειά Σας στό Ὑπουργεῖο Σας καὶ στὴν Κυβέρνηση.

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ**Η ΕΛΠΙΔΑ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ****Τοῦ Ἀρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου**

Ὁ ἄνθρωπος ἀπό τὰ πανάρχεια χρόνια καί πῖο συγκεκριμένα μετά τήν πώση του ἀπό τόν παράδεισο, ἄρχισε νά ἐλπίζει σέ πολλά ἐπίγεια πράγματα τά ὁποῖα πολλές φορές τόν ἐξέθεσαν, τόν στεναχώρησαν, καί τόν ἀπογοήτευσαν.

Μόνο μία ἐλπίδα στάθηκε ἀκλόνητη, καί καρποφόρα στή ζωή του, ἡ ἐλπίδα στόν Χριστό. Μᾶς λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «καυχώμεθα ἐπί ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονήν κατεργάζεται, ἡ δέ ὑπομονή δοκιμήν, ἡ δέ δοκιμή ἐλπίδα, ἡ δέ ἐλπίς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διά Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν (Ρωμ. ε', 2-5) δηλαδή καυχώμεθα μέ τήν βεβαίαν ἐλπίδα, ὅτι θά ἀπολαύσομεν τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Δέν καυχώμεθα δε μόνον διά τήν Χάριν, πού ἐλάβομεν καί τήν δόξαν πού θά ἀπολαύσομεν, ἀλλά καί διά τās θλίψεις, ἐπειδή γνωρίζομεν καλά, ὅτι ἡ θλίψις ἐργάζεται σιγά σιγά καί φέρει ὡς πολύτιμο ἀγαθό τήν ὑπομονήν, ἡ δέ ὑπομονή ἔχει ὡς καρπόν της τήν δοκιμασμένην ἀρετήν, ἡ δέ δοκιμασμένη ἀρετή φέρει τή σταθεράν ἐλπίδα πρός τόν Θεό.

Συμπεραίνομεν λοιπόν ἀπό τό λόγο τοῦ ἀποστόλου Παύλου ὅτι ἡ ἐλπίδα προϋποθέτει θλίψη καί ὑπομονή γιά νά εἶναι δοκιμασμένη καί εἶναι σίγουρο ὅτι δέν θά μᾶς ντροπιᾶσει οὔτε θά μᾶς πείψεματα.

Ὁ ὁσῖος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος μᾶς

γράφει: «Ἡ ἐλπίδα εἶναι πλοῦτος, ἕνας πλοῦτος πού δέν φαίνεται. Εἶναι ἀσφαλῶς ἀπόκτηση θησαυροῦ πρῖν ἀπό τήν ἀπόκτησή του. Ἡ ἐλπίδα εἶναι ἀνάπαυση καί ἀνακούφιση ἀπό τούς κόπους.

Εἶναι ἡ θύρα τῆς ἀγάπης. Φονεύει τήν ἀπόγνωση... Ἡ ἐλπίδα γεννιέται ἀπό τήν γεύση καί τήν ἐμπειρία τῶν δώρων τοῦ Κυρίου. Διότι αὐτός πού δέν τά γεύτηκε, θά ἔχει δισταγμούς».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς λέγει πολύ σοφά ὅτι «ἡ ἐλπίδα στόν Θεό εἶναι ἀθάνατη, ἀμετάτρεπτη, ἀμετακίνητη, ἀμετάβλητη, δημιουργεῖ κάθε ἀσφάλεια καί κάμνει ἀκαταμάχητο ἐκείνον, πού τήν χρησιμοποιεῖ μέ ἀκρίβεια καί μέ τήν πρέπουσα διάθεση.

Ἡ ἐλπίδα τότε πρό πάντων ὑπάρχει, ὅταν, ἐνώ τὰ φαινόμενα μᾶς ὀδηγοῦν σέ ἀπόγνωση, αὐτή μᾶς ἐτοιμάζει νά ἔχομε θάρρος γιά τό μέλλον».

Καί ὁ ὁσῖος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ λέγει: «ἐλπίδα ἀληθινή ἔχει ὁ ἄνθρωπος πού γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν μεριμνᾷ γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά πιστεύει ὅτι μεριμνᾷ γι' αὐτόν ὁ Θεός. Ὅποιος ἔχει τήν ἀληθινή ἐλπίδα ζητᾷ μόνο τήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅσο γιά τὰ ἀπαραιτήτα ἀγαθά τῆς πρόσκαιρης ζωῆς εἶναι σίγουρος πώς θά τοῦ δοθοῦν».

Ὁ προφήτης Δαυῖδ, μᾶς φωνάζει συνεχῶς «Ἠλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπί τόν Κύριον ἀπό φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός» (Ψλμ. 129, 6). Ὑπάρχει μεγαλύτερη χαρά, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀπό τό νά ἐλπίζει ὁ ἄνθρωπος στό Θεό, καί

στην άλλη ζωή; Η μάνα πού έχει χάσει τό μονάκριβο παιδί της, ὁ ἀσθενής ὁ ἐτοιμοθάνατος, τὰ οικονομικά ναυάγια τῶν ἀνθρώπων καί τόσα ἄλλα, ποιός μπορεί νά τὰ ἀντιμετωπίσει μόνος του; Θά ὀδηγηθεῖ μέ μαθηματική ἀκρίβεια στήν ἀπελπισία.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει στούς χριστιανούς τῆς Ρώμης: «τῇ γάρ ἐλπίδι ἐσώθημεν. Ἐλπίς δέ βλεπομένη οὐκ ἐστίν ἐλπίς ὃ γάρ βλέπει τις, τί καί ἐλπίζει;». (Ἐχομε σωθεῖ διά τῆς ἐλπίδος. Ἡ ἐλπίδα ὁμως εἶναι γιά κάτι πού δέν τό βλέπουμε διότι ἂν κάτι τό βλέπει κανεῖς, ποιός ὁ λόγος νά τό ἐλπίζει;). Ἐπειδή λίγο πιά πάνω ὁ Ἀπόστολος μίλησε γιά πράγματα μελλοντικά, τὰ ὁποῖα στόν πολύ κόσμον φαίνονται ἀπίστευτα, ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ἐρμηνεύοντας τόν ἀπόστολο Παῦλο λέγει: «μὴν ἀπιστήσεις, ὦ χριστιανέ, σέ αὐτά πού λέγω ἀπό τὰ πνευματικά χαρίσματα πού ἔλαβες τώρα, πίστευσε καί γιά τὰ μέλλοντα. Καί ὅπως στήν ἀρχή (ὅταν βαπτίσθηκες) τίποτε ἄλλο δέν ἔδωσες παρά μόνο τήν πίστη, καί ἔλαβες ἀπό τόν Θεό μεγάλα ἀγαθά, ἔτσι καί τώρα, αὐτήν τήν ἴδια πίστη μεταχειρίσου γιά τήν ἐλπίδα καί ἀπόκτηση τῶν μελλοντικῶν ἀγαθῶν. Ἡ ἐλπίδα, τότε εἶναι πραγματική ἐλπίδα, ὅταν ἐλπίζει ἐκεῖνα πού δέν βλέπονται, διότι ἐκεῖνο πού τό βλέπει κανεῖς, τί χρειάζεται νά τό ἐλπίζει; Τότε βέβαια ἡ ἐλπίδα εἶναι ἡ περιττή καί ἀχρηστή».

Τό πιά ἀποτελεσματικό ὄπλο πού χρησιμοποιεῖ ὁ διάβολος γιά νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τόν Θεό εἶναι ἡ ἀπόγνωση καί ἡ ἀπελπισία. Φέρνει μέσα μας λογισμούς ἀμφιβολίας γιά τή σωτηρία μας καί γιά τό ἐάν θά μᾶς

συγχωρήσει ὁ Θεός. Ὁ ὄσιος Ἰωάννης ὁ Καρπάθιος τονίζει ὅτι τό νά ἀπελπίζεσαι κανεῖς εἶναι χειρότερο ἀπό τό νά ἁμαρτάνει. Καί μᾶς ἀναφέρει τά χαρακτηριστικά παραδείγματα τοῦ Ἰουδα καί τοῦ ἀποστόλου Πέτρου: «Ὁ Ἰουδας ἦταν μικρόψυχος καί χωρίς πείρα ἀπό τόν πνευματικό πόλεμο γι' αὐτό καθῶς ἀπελπίστηκε, τοῦ ἐπιτέθηκε ὁ διάβολος καί τόν ἔβαλε νά ἀπαγχονιστεῖ. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ὁμως, ἡ στερεά πέτρα, ἀφοῦ ἔπεσε σέ φοβερή πτώση, τήν ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ, σάν ἐμπειροπόλεμος πού ἦταν, δέν παρέλυσσε οὔτε ἀπελπίστηκε ἀπό τή λύπη του. Ἀλλά ἀφοῦ σηκώθηκε προσέφερε πικρά δάκρυα μέσα ἀπό καρδιά θλιμμένη καί ταπεινωμένη. Κι ἀμέσως ὁ ἐχθρός μας, ὅταν εἶδε αὐτά, σάν νά τόν ἔκαψαν δυνατές φλόγες στό πρόσωπο, ἔφυγε μέ ὀρμη μακρυά μέ φοβερούς θρήνους».

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἄς μὴν χάνουμε τήν ἐλπίδα μας καί νά μὴν λησμονοῦμε ὅτι οἱ πειρασμοί εἶναι προσωρινοί. Ὁ βαρὺς χειμῶνας τῶν θλίψεων διαρκεῖ ὅσο καί ἡ σύντομη ζωὴ μας. Στήν ἀληθινή ζωὴ δέν ἔχουν θέση τὰ παρόντα δεινά, οὔτε κἂν ἡ ἀνάμνησή τους. Νά ζοῦμε μέ τήν ἀκράδαντη ἐλπίδα ὅτι θά ζήσουμε τήν αἰώνια ἀνοιξη καί θά κατοικήσουμε μόνιμα στίς φωλιές πού χτίσαμε ἐδῶ μέ τήν ὑπομονή καί τήν καρτερία μας.

Θά τελειώσουμε μέ μιά ωραία προσευχή τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ τοῦ Σύρου: «Σωτήρα μου, καθάρισε τήν καρδιά μου ἀπό κάθε σκέψη γιά τὰ ἐπίγεια, καί κράτα τίς ἐνέργειές της σταθερά προσανατολισμένες πρὸς τήν μελλοντική ἐλπίδα Σου».

Η ΑΛΛΟΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΗΘΟΣ

Β' ΜΕΡΟΣ (συνέχεια από τό 155 τεύχος)

α) "Ατομο και Πρόσωπο

Τώρα ας δοϋμε ποιό είναι εκείνο πού μās έκφράζει ως πρόσωπα. Έπειδή γνωρίζουμε ότι κάθε άνθρωπο πρόσωπο θέλει να σκέπτεται και να ζει με τρόπο μοναδικό, είναι εύκολο να έννοήσουμε ότι αυτό πού μās έκφράζει ως πρόσωπα είναι η έλευθερία μας. Η έλευθερία είναι η συμπεριφορά του προσώπου. Η έλευθερία φανερώνει ότι είμαστε πρόσωπα. Αυτή η έλευθερία ξεχωρίζει και τό πρόσωπο από τό άτομο. Τό άτομο δέν μπορεί να είναι πρόσωπο. Καί, αφού δέν είναι πρόσωπο, δέν μπορεί να γίνεται λόγος για έλευθερία τρόπου ύπαρξης. Δηλαδή άτομο είναι η άρνηση της έλευθερίας. "Ατομο είναι η προσπάθεια να αποπροσωποποιήσουμε την ανθρώπινη ύπαρξη. "Ατομο είναι τό μη πρόσωπο. "Ατομο είναι μία προκαθορισμένη, πανομοιότυπη και έπαναλαμβανόμενη από την ίδια κατασκευαστική μήτρα όντότητα, όπως ακριβώς είναι όλες οι άλλες αριθμητικές ατομικότητες. Είναι σαν να μιλάμε για μία πολυεθνική γιγαντοβιομηχανία πού μέσα από συγκεκριμένες παραγωγικές διαδικασίες κατασκευάζει έκατομμύρια παραγωγικά προϊόντα, τά όποια διαφέρουν μόνο ως προς τό νόυμερο κατασκευής. "Ατομο είναι η άριθμοποίηση και μαζοποίηση του ανθρώπου. Στην

Του Άρχιμ. Παμφίλου Γιαπιτζάκη
έποχή μας η όλιστική έμπορευματοποίηση της ανθρώπινης ζωής έκφράζει καλύτερα από κάθε τι άλλο τί σκοπιμότητα της καθιέρωσης του νοήματος της ατομικής και όχι της προσωπικής θεώρησης για τί ζωή.

Σήμερα όλο και πίο πολλοί θεωρούμε πρόοδο την έξομοίωση των ανθρώπων σε ποσοστά και αναλογίες, αφού έτσι διευκολύνεται η άποδοτικότητα της κοινωνικής όργάνωσης. Τό ανθρώπινο πρόσωπο χάνεται μέσα στις συλλογικές συμβάσεις και στά άπρόσωπα κοινωνικά κινήματα, τά όποια καθορίζουν με τό ίδιο μέτρο τί συνύπαρξη όλων. Σήμερα όλοι οι άνθρωποι άποτιμώνται σαν προϊόντα με έμπορική τιμή η ψηφοθηρική αξία. Σήμερα όλοι ύπερεξουσιάζονται από ένα άπρόσωπο οικονομικό Σύστημα πού δέν συναντά ποτέ τον άνθρωπο προσωπικά παρά μόνο τον έλέγχει άν πειθαρχεί σε κανόνες, προκειμένου να έξοφλεϊ τους έφ' όρου ζωής δανεισμούς του, άποτιμώντας έπίπεδα και όρθολογιστικά τί ζωή. Σήμερα όλοι βιώνουμε την κλιμακούμενη κατάργηση της προσωπικής έλευθερίας μας και την άθέλητη εισαγωγή μας στην άτεγκτη λογική των οικονομικών συμφερόντων αυτού του φαινομένου πού όνομάζουμε Παγκοσμιοποίηση.

Μόνο άν κατανοήσουμε τον άνθρω-

Συνέχεια στην 47η σελίδα

ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ

Στίς 15 παρελθόντος Μαρτίου συνήλθε σέ έκτακτη συνεδρίαση ή Ίερά Σύνοδος τής Ίεραρχίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος και εξέλεξε ψήφοις κανονικαίς νέο Μητροπολίτη Τριφυλίας και Όλυμπίας τόν μέχρι τότε πρωτοσύγκελλον τής Ίεράς Μητροπόλεώς μας Πανοσιολ. Άρχιμ. κ. Χρυσόστομο Σταυρόπουλο. Η είδηση τής σχεδόν όμόφωνα έκλογής του (έλαβε 62 ψήφοις επί 72 ψηφισάντων) έκαρποποίησε όλον τόν κλήρον και τό λαό τής Ίεράς Μητροπόλεώς μας, γιατί ό π. Χρυσόστομος είναι γνωστός και αγαπτός σέ όλους μας. Διδαγμένοι πολλά από τήν πολυετή παραμονή του πλησίον του πολυτάλαντου και έμπειρότατου καταξιωμένου Ποιμενάρχου μας κ. Ευσταθίου είναι βέβαιον ότι ό Λάκωνας Ποιμενάρχης τής Ίεράς Μητροπόλεως Τριφυλίας και Όλυμπίας θά δώσει άριστη μαρτυρία ταπεινού, πράου και χριστομίμπτου δούλου του Θεού προς δόξα Θεού και σωτηρία ψυχών.

Η χειροτονία του εις έπίσκοπον έγινε τό Σάββατο 17 Μαρτίου υπό του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου στόν κατάμεστο Ίερό Καθεδρικό Ναό των Άθηνών και ή ένθρόνισή του στην Κυπαρισία στίς 31 του ίδιου μήνα, όπου ό λαός τόν υπεδέχθη μέ έκδηλώσεις έξαιρετικής τιμής, πολλού σεβασμού, ειλικρινούς αγάπης και πηγαίου ένθουσιασμού. Ήμεις δέ του εύχόμεθα όλόψυχα να έχει τήν κατ' άμφω υγεία και λαμπρή καρποφόρο Άρχιερατική διακονία και μέ χαρά, λέγομεν: Χρυσοστόμου του

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Σεβασμιωτάτου και Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τής Άγιωτάτης και Θεοφρουρήτου Μητροπόλεως Τριφυλίας και Όλυμπίας, ήμων δέ πατρός και Ίεράρχου, πολλά τά έτη.

ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Έπίσης ή Σύνοδος τής Ίεραρχίας στην ίδια συνεδρίαση τής 15ης Μαρτίου τρέχοντος έτους εξέλεξε ψήφοις κανονικαίς νέο Μητροπολίτη Μεσσηνίας τόν Πανοσιολ. Άρχιμ. κ. Χρυσόστομο Σαββάτο μέχρι τότε ιεροκήρυκα τής Ίεράς Άρχιεπισκοπής Άθηνών και καθηγητήν τής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών. Η χειροτονία του εις έπίσκοπον έγινε υπό του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών κ. Χριστοδούλου στόν πλήρη λαού Ίερό Καθεδρικό Ναό των Άθηνών τήν Κυριακή 18 Μαρτίου και ή ένθρόνισή του στην ιστορική πόλη τής Καλαμάτας τό Σάββατο 31 Μαρτίου, όπου ό εύσεβής λαός τόν υπεδέχθη μέ αγάπη, χαρά και ένθουσιασμό. Ό μέχρι τότε τοποτηρητής τής Ίεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, Μεσσήνιος τήν καταγωγήν σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ευστάθιος, προσεφώνησε πρεπόντως τό νέο Μητροπολίτη, του εύχήθηκε λαμπρή και Χριστομίμητη μακρά άρχιερατική διακονία και του παρέδωσε τήν Ίερά Μητρόπολη Μεσσηνίας ληξάσης ούτω και τής τοποτηρητείας του στην Μητρόπολη Μεσσηνίας.

ΣΧΟΛΙΑ

ΘΕΜΕΛΙΩΘΗΚΕ ΤΟ 12ο ΙΔΡΥΜΑ

Τὴν Πέμπτη τὸ ἀπόγευμα 19 παρελθόντος Ἀπριλίου μετὴν παρουσία ἐκπροσώπων τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας, τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ πλῆθους κόσμου πραγματοποιήθηκε ἡ θεμελίωση τοῦ 12ου Ἰδρύματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, πού εἶναι ὁ Βρεφονηπιακός Σταθμός στήν περιοχή «Δαγρεῖκα» πλησίον τοῦ προσκυνηματικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Σπάρτης.

Ἔτσι ἡ Ἱερά Μητρόπόλῃ μας διευρύνει συνεχῶς ὄλο καί περισσότερο τὸ σημαντικό ἔργο τῆς προσφορᾶς τῆς πρὸς τὸ Ποιμνίό της. Στήν ὁμιλία του μετὰ τὴν τέλεση τοῦ ἁγιασμοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος εἶπε ἐμφανῶς συγκινημένος μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «*Πάντοτε εἶχα στό νοῦ μου αὐτὴ τὴν ἡλικία τῶν μικρῶν παιδιῶν πού ἀποτελεῖ τὴν ἄνοιξη τῆς ζωῆς μας καὶ βλέπω νά παίρνει σάρκα καὶ ὀστά ἕνα ὄνειρό μου. Οἱ μάνες οἱ πολύτεκνες, οἱ μάνες οἱ ἐργαζόμενες νά ξέρουν ὅτι ἀποκτοῦν καὶ ἄλλη μιά μάνα, τὴ μάνα Ἐκκλησία, πού θά κρατάει τὰ παιδιά τους, ὅταν αὐτές δουλεύουν.*» Ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ ἔργο αὐτὸ θά τελειώσει ὡς τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους, γιατί ὅπως εἶπε «*ὅταν ἕνα ἔργο τὸ υἰοθετεῖ καὶ τὸ ἐγκρίνει ὁ Θεός, γρήγορα ἀρχίζει, γρήγορα τελειώνει καὶ ὁμορφα λειτουργεῖ*». Τὸ ἔργο ὁλόκληρο χρηματοδοτεῖται μὲ τὸ ποσό τῶν 330.000 εὐρῶ ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς

Ἑλλάδος καὶ ὀφείλεται κυρίως στόν Διοικητὴ τῆς κ. Τάκη Ἀράπογλου, ὁ ὁποῖος ἐκτίμησε τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ὅλον ἔργον τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας καὶ ἔτσι ἀποκτᾶ ἡ περιοχὴ μας αὐτὸν τὸν ὠραῖο καὶ κοινωφελῆ Βρεφονηπιακὸ Σταθμό, ἀφοῦ ὅπως ἀνέφερε στήν ὁμιλία του ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τράπεζας κ. Μπούσης «ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέν εἶναι μόνο ἡ Τράπεζα τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς προσφορᾶς».

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Λόγω τῆς προαγωγῆς τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καὶ νῦν Σεβ. Μητροπολίτου Τριφυλίας κ. Χρυσοστόμου, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας προέβη στόν διορισμὸ νέων προσώπων, ὥστε ἀπρόσκοπτα νά συνεχισθῇ τὸ διοικητικὸ ἔργο τῆς Μητροπόλεως. Ἔτσι διόρισε πρωτοσυγκελλεύοντα καὶ προϊστάμενο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τὸ μέχρι τότε Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο Πρωτ. Γεώργιο Μπλάθρα. Ἐπίσης διόρισε Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο τὸν Αἰδεσιμολ. π. Συμεῶν Παπαγεωργίου, ἐφημέριο Κοκκινόρραχης, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν 24ην Μαρτίου, κατὰ τὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στόν ἑορτάζοντα Μητροπολιτικὸ μας Ναό, τὸ ὄφφίκιο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου. Ὁμοίως διόρισε ὡς δεῦτερο ἐφημέριο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τὸν Ἱερομόναχο π. Θεόφιλο Ματζαβράκο στήν κενωθεῖσα δὲ θέσις τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Βρεσθένων καὶ Καστορείου διόρισε τὸν Πρωτ. Βασίλειο Μιχαλόχρηστα. Συγχαίρουμε ὄλους τούς

*προαναφερθέντες συμπρεσβυτέρους
καί τούς εύχόμεθα καλή έπιτυχία στό
νέα τους καθήκοντα.*

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΙΚΑ

Μέ την άρμόζουσα γιά ένα τόσο σπουδαίο έργο έπισημότητα, έγιναν την Παρασκευή 4 Μαΐου τά εγκαινία του Γηροκομείου «Άγιος Χαράλαμπος» τής Ήρας Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης, στην Έλικά Βοιωτών, από τόν ύπουργό Ύγείας καί Κοινωνικής Άλληλεγγύης κ. Δημήτριο Άβραμόπουλο.

Τό γηροκομείο άνεγέρθηκε καί έξοπλίστηκε πλήρως, μέ δωρεά του Ίδρύματος «Σταύρος Νιάρχος», εΐς μήνην τής άειμνήστου Μαΐρης Α. Δρακοπούλου - άδελφής του ίδρυτη, Σταύρου Σ. Νιάρχου.

Η πολιτεία έχει ύποχρέωση νά εΐναι άρωγός, τόνισε στην όμιλία του ό ύπουργός Ύγείας κ. Άβραμόπουλος καί δεσμεύτηκε ότι θά εΐναι κοντά στό Ίδρυμα, ώστε νά άνταποκριθεί μέ έπάρκεια καί πληρότητα στην άποστολή του.

Στή συνέχεια ό πρόεδρος τής Έλληνικής Συμβουλευτικής Έπιτροπής του Ίδρύματος «Σταύρος Νιάρχος» κ. Γεώργιος Άγουρίδης περιέγραψε τό Ίδρυμα, τούς χώρους καί τίς δυνατότητες πού έχει, τονίζοντας ότι «πρόκειται γιά έναν τόπο γαλήνης, γιά ένα χώρο προικισμένο από τά άγαθά τής φύσης, μέ ένα οΐκημα άρτια έξοπλισμένο».

Στήν όμιλία του ό δήμαρχος Βοιωτών κ. Ίωάννης Κουσουλής τόνισε καί εξήρε τή μεγάλη δωρεά του συγχωριανού του κ. Μιχάλη Τσιγκούνη, τό τεράστιο

κοινωνικό έργο πού προσφέρει τό Ίδρυμα «Σταύρος Νιάρχος» γιά μία άκόμη φορά στόν τόπο μας καί τήν παρουσία, τήν άγάπη καί τό άμέριστο ενδιαφέρον του Μητροπολίτου μας, «πού θεμελιώνει καθημερινά σχέσεις άγάπης καί έμπιστοσύνης μέ τό ποιμνίο του καί συμβάλλει τά μέγιστα στην κοινωνική εύημερία του τόπου μας».

Μετά τίς όμιλίες, ό σεβασμιώτατος μητροπολίτης μας κ. Ευστάθιος καί ό δήμαρχος Βοιωτών κ. Ίωάννης Κουσουλής έδωσαν τιμητική πλακέτα στόν εκπρόσωπο του Ίδρύματος «Σταύρος Νιάρχος» κ. Άγουρίδη.

Επίσης τιμητική πλακέτα έλαβε από την ένορία Έλικας ό σεβασμιώτατος κ. Ευστάθιος γιά τό πολυσχιδές καί πολυσήμαντο έργο πού έπιτελεί στόν τόπο μας.

Στή συνέχεια ό κ. Άβραμόπουλος εγκαινίασε τό κτίριο καί ξεναγήθηκε στους χώρους του, από τό σεβασμιώτατο μητροπολίτη μας.

Τά εγκαινία του 11ου Ίδρύματος τής Ήρας Μητροπόλεώς μας τίμησαν μέ την παρουσία τους οι βουλευτές Λακωνίας κ.κ. Παν. Σκανδαλάκης, Άθαν. Δαβάκης, ό νομάρχης κ. Κ. Φούρκας, ό διοικητής του ΚΕΕΜ ταξίαρχος κ. Κων. Τσιαμπάς, οι δήμαρχοι Βοιωτών κ. Ίω. Κουσουλής, Μολάων κ. Ίω. Τσαγκάρης, Σπάρτης κ. Σαρ. Άντωνάκος, Θεραπνών κ. Ίω. Ράλλης, Οΐνουντος κ. Εύ. Βαλιώτης, Άσσωπύ κ. Ήρ. Τριχείλης, Νιάτων κ. Γεώρ. Ντόβολος, ό κοινοτάρχης Έλαφονήσου κ. Χαρ. Λιάρος, οι διοικητές των Νοσοκομείων Σπάρτης κ. Χρ. Βιρβίλης καί Μολάων κ. Πέτ. Μπαλαούρας καί άλλοι έπίσημοι.

Η ΑΛΛΟΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΗΘΟΣ

Συνέχεια από την 43η σελίδα

πο ως πρόσωπο, θά έννοήσουμε τί σημαίνει αυθεντική μοναδικότητα του ένός καί έλευθερος τρόπος ύπαρξης. Μόνο μέ αυτή τή θεώρηση γιά τό Εί-ναι του άνθρώπου ως προσώπου, καθίσταται λογικά δυνατό νά προσεγγίσουμε καί τήν έννοια τής έλευθερίας· διότι μόνο τά πρόσωπα είναι έλεύθερα. Καί όσο περισσότερο αλλοιώνονται τά πρόσωπα τόσο λιγότευει ή έλευθερία. Τό παράδοξο είναι ότι από τή μία κοπτόμαστε γιά άτομικές καί κοινωνικές έλευθερίες καί από τήν άλλη, όλο καί περισσότερο, άρνούμαστε τήν έννοια καί τή ζωή του προσώπου στην καθημερινή ζωή μας. Άλήθεια, γιατί νά άρνούμαστε νά δεχθούμε ότι μόνο μέσα από τή θεώρηση του προσώπου άπορρέει ή πραγματικότητα τής έλευθερίας καί τό αληθινό νόημα τής ζωής; Διότι ό,τι είναι πραγματικά προσωπικό είναι ταυτόχρονα καί έλεύθερο. Καί ό,τι είναι πραγματικά έλεύθερο δέν μπορεί παρά νά είναι αληθινό. Καί ή αλήθεια γιά τή ζωή μας είναι λόγος καί νόημα ύπαρξης, στάση ζωής. Ός πρόσωπα ύπάρχουμε γιά νά βιώνουμε τήν ποιότητα τής ζωής. Καί αυτή ή ποιότητα θά είναι ψεύτικη, όταν μέσα της δέν περιέχει τήν έλευθερία.

Είναι σημαντικό τελικά νά έννοήσουμε ότι δέ νοείται πραγματική έλευθερία χωρίς πρόσωπο, όπως συγ-

του Άρχιμ. Παμφίλου Γιαπιτζάκη χρόνος είναι αδύνατον νά νοηθεί ή αληθινή έννοια του προσώπου χωρίς τήν ορθόδοξη θεώρησή του.

β) Τό Προπατορικό Άμάρτημα

Ό άνθρωπος δημιουργήθηκε ως πρόσωπο γιά νά γίνει κοινωνός τής ζωής του Θεού. Δέν άποτελεί σύμπτωση τό γεγονός ότι ή ελληνική λέξη πρόσωπον σημαίνει τό μπροστινό μέρος του κεφαλιού του άνθρώπου από τό μέτωπο ως τό πηγούνι, σημαίνει ακριβώς προς τήν όψη του άλλου ή τή δική μας. Τό πρόσωπο ύπάρχει μόνον όταν επικοινωνεί, όταν συναντά τους άλλους, όταν βρίσκεται σε διάλογο μαζί τους. Άν δέν ήταν πρόσωπο ό άνθρωπος, δέν θά μπορούσε νά κοινωνήσει μέ τό Πρόσωπο του Θεού, γιατί μόνο τά πρόσωπα κοινωνούν. Τό δώρο του Θεού στον άνθρωπο είναι ότι τον έπλασε κατ' εικόνα. Καί κατ' εικόνα σημαίνει ότι τον έκανε πρόσωπο. Ό Θεός δέν χάρισε στον άνθρωπο μόνο βιολογική ύπαρξη, γιά νά ύπάρχει όπως τά ζώα, αλλά του χάρισε πρόσωπο, γιά νά μπορεί νά συνομιλεί καί νά κοινωνεί μαζί του, όπως ό Πατέρας μέ τό παιδί, όπως δυό καρδιακοί φίλοι. Χάρισε στον άνθρωπο πρόσωπο, ώστε νά μπορεί νά γίνεται μέτοχος τής μεγάλης αγάπης Του γι αυτόν. Καί από τήν πολλή αγάπη Του χάρισε στό πρόσωπο λογικό καί αυτεξούσιο, δηλαδή έλευθερία. Έπειδή, λοιπόν, ό

άνθρωπος είναι πλασμένος ως πρόσωπο μπορεί να κινηθεί ελεύθερα. Μπορεί να πει ναι, αλλά μπορεί να πει και όχι στην κοινωνία αγάπης με το Θεό. Κανένα άλλο κτίσμα δεν έχει τό δωρο του αυτεξούσιου, της ελεύθερης βούλησης, της ελεύθερης επιλογής ή τοποθέτησης. Η έννοια της ελευθερίας σημαίνει το πρόσωπο και εκφράζει αυθεντικά τον κατ' εικόνα Θεού άνθρωπο, ο οποίος αποφασίζει να είναι ή να μην είναι σε κοινωνία αγάπης με το Θεό.

Τό προπατορικό άμάρτημα συνιστά την άποτυχία του ανθρώπου να μετέχει στην κοινωνία αγάπης με το Θεό. Συνιστά την έκπτωση του ανθρώπου από ελεύθερο πρόσωπο με αγαπτικό προσανατολισμό σε ανελεύθερο άτομο, άκοινωνητο και αυτεγκλωβισμένο στη βιολογική του φύση². Όταν μιλάμε για προπατορικό άμάρτημα, μιλάμε για μία ψευδή θέωση, την προσπάθεια αυτοθέωσης του ανθρώπου. Τό προπατορικό άμάρτημα δεν είναι αυτό που νομίζουν πολλοί, δηλαδή ή θέ-

ληση του ανθρώπου να γίνει θεός. Έξ άλλου, αυτός είναι ο σκοπός της ζωής του, γιατί σύμφωνα με τις προδιαγραφές του ο άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα Θεού με προορισμό να φτάσει στο κατ' όμοίωσιν Θεού, να γίνει θεός κατά χάριν. Τό φοβερό περιεχόμενο του προπατορικού άμαρτήματος είναι ή κίνηση του ανθρώπου να διακόψει την προσωπική κοινωνία του με το Θεό, επιλέγοντας να γίνει θεός χωρίς το Θεό. Διαχειρίζεται άρνητικά τό δωρο του προσώπου και εκούσια επιλέγει ως τρόπο ζωής την άνταρσία πού του κληροδοτεί μία άρρωστη ατάρκεια, μία σχιζοφρενική αυτονόμηση μακριά από τό Θεό, δίχως όμως να αντιλαμβάνεται, μέσα στην πλάνη του, κάτι πολύ σπουδαίο και συνάμα τόσο άπλό. "Οτι ο άνθρωπος απομακρυνόμενος από τον Πατέρα ταυτόχρονα απομακρύνεται από την Πηγή της Άγάπης, εκ της οποίας άπορρέει και ή ελευθερία πού απολαμβάνει. Και απομακρυνόμενος από την Πηγή της Έλευθερίας απο-

² Γιατί ο άνθρωπος ως φύση προέρχεται από τό άπόλυτο μηδέν. Ως πρόσωπο προέρχεται από την αγάπη του Θεού πού τον κοινωνεί μαζί Του. Ο άγιος Μάξιμος ο Όμολογητής μιλώντας για την ύπαρξη του ανθρώπου αναφέρει ότι: ενώ άρχή της ύπαρξης του ανθρώπου είναι τό άπόλυτο μηδέν, αίτια της ύπαρξής του είναι ή αγάπη του Θεού δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στον «ένδοτατον πυθμένα της πατρικής αγαθότητος φανερόν καταστήσας και τό τέλος αυτώ δείξας, δι' ό την προς τό είναι σαφώς άρχήν έλαβον τά πεποιημένα» (PG 90, 620G-621C). Δηλαδή ή αίτια, ως αγάπη του Θεού, μάς χάρισε τό πρόσωπο και όχι ή άρχή της ύπαρξής μας, έφ' όσον ως βιολογική φύση προερχόμαστε από τό άπόλυτο μηδέν, από την άνυπαρξία. Η άρνηση του ανθρώπου να είναι πρόσωπο οδηγεί στην αυτονόμηση και τον αυτεγκλωβισμό της άπρόσωπης βιολογικής φύσης του άτόμου, τό όποιο δεν είναι δυνατόν να κοινωνεί με τό Θεό. Έτσι ο άνθρωπος επιλέγει να άρνηθεί τη ζωή πού θά μπορούσε να γευθεί ως πρόσωπο μαζί με τό Θεό, επιστρέφοντας προς την άρχή της ύπαρξής του, τό άπόλυτο μηδέν. Τό αποτέλεσμα είναι να οδηγείται προς τη σχιζοφρενεία, γιατί, ενώ διαστροφικά προσπαθεί να γίνει άτομο, ταυτόχρονα ή συνείδηση του τον πληροφορεί ότι είναι πλασμένος κατ' εικόνα Θεού, ότι δηλαδή είναι πρόσωπο. Γι' αυτό και ο άνθρωπος, ό όποιος συνειδητά επιλέγει να πάει κόντρα στην αλήθεια της ύπαρξής του, στην αλήθεια του Είναι του, τελικά τρελαίνεται...

μακρύνεται και από την ποθούμενη πραγμάτωση της αυθεντικής θέωσης του. Μιάς θέωσης πού μόνο μέσα από την αγαπτική κοινωνία με το Θεό θά μπορούσε νά επιτύχει.

Ίσως νά μὴν ἔχει συνειδητοποιηθεῖ ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ἐλευθερία εἶναι σχετική. Μόνος ὁ Θεός κατέχει τὴν ἐλευθερία σέ ἀπόλυτο βαθμό. Ἡ ἐλευθερία ἀποσχετικοποιεῖται τόσο, ὅσο περισσότερο ὁ ἄνθρωπος, ὡς πρόσωπο, κοινωνεῖ ἀγαπτικά μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἡ δραματική ἀστοκία τῆς πώσης ἀλλὰ καὶ ὁ μετέπειτα πολιτισμός τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος φανερώουν τὴ βαθεῖα δίψα τοῦ ἀνθρώπου νά ὑπερβεῖ τὰ ὑπαρκτικά δεδομένα του, ὥστε νά κατακτήσει τὴν ἀπόλυτη ἐλευθερία. Τό ἀπόλυτο εἶναι ἡ πραγμάτωση τῆς ἐλευθερίας. Ἀλλὰ αὐτός ὁ ἀγώνας τοῦ ἀνθρώπου νά φτάσει στὴν ἀπόλυτη ἐλευθερία, στή θέωση, φανερώνει καὶ τὰ χαρακτηριστικά τῆς ταυτότητάς του. "Ὅτι, δηλαδή, ὁ ἄνθρωπος εἶναι πρόσωπο, πλάσμενο κατ' εἰκόνα καὶ προορισμένο νά ἐξελιχθεῖ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ³.

γ) Ἡ Θέωση τοῦ Ἀνθρώπου

Ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ σημαίνει θέωση. Τό πρόσωπο δέν μπορεῖ νά ζήσει, ἂν δέν ὑπάρχει ἀγάπη. Ζωή καὶ ἀγάπη ταυτίζονται στό πρόσωπο. Τό πρόσωπο δέν πεθαίνει, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ ἀγαπᾶται καὶ ἀγαπᾶ. Ἐξω ἀπό τὴν κοινωνία τῆς ἀγάπης τό πρόσωπο χάνει τὴ μοναδικότητά του, γίνεται ἓνα ἄτομο, μιά ὑπαρξη χωρὶς πρόσωπο. Θάνατος γιὰ τό πρόσωπο σημαίνει

νά πάψει νά ἀγαπᾶται καὶ νά ἀγαπᾶ. Σημαίνει νά πάψει νά εἶναι μοναδικό καὶ ἀνεπανάληπτο. Ἐνῶ ζωὴ γιὰ τό πρόσωπο σημαίνει ἐπιβίωση τῆς μοναδικότητάς του, τὴν ὁποία μοναδικότητα βεβαιώνει καὶ συντηρεῖ ἡ ἀγάπη. Ἄς θυμηθοῦμε τό μικρὸ Πρίγκηπα τοῦ Σαίντ Ἐξυπερύ καὶ τὴν ἀγαπτική σχέση του μετὰ τοῦ μοναδικοῦ τριαντάφυλλο ἀνάμεσα σέ χιλιάδες ἄλλα ὅμοια. Τό νά ἐπιβιώνει τό πρόσωπο ὡς μοναδική, ἀνεπανάληπτη καὶ ἐλεύθερη ὑπαρξη, τό νά ἐπιβιώνει αἰώνια ὡς ἀγαπῶν καὶ ἀγαπώμενο, αὐτό στή γλώσσα τῶν Πατέρων λέγεται θέωση. Σκοπὸς τῆς σωτηρίας, τῆς θέωσης, εἶναι νά πραγματοποιηθεῖ στή ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἡ προσωπικὴ ζωὴ ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ἡ σωτηρία μας τελικὰ ταυτίζεται μετὰ τὴν προσπάθεια νά γίνουμε πραγματικά πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θά μιμηθοῦν τὴν ἐν ἐλευθερίᾳ ἀγάπην πού ἔχουν μετὰξὺ τους τὰ Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδας. Ἄν ὄντως ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὴ σωτηρία μας ἄς ἀποφασίσουμε νά γίνουμε πραγματικά πρόσωπα πού θά ζοῦν ἐλεύθερα καὶ θά ἀγαποῦν. Πρόσωπα ὄχι τοῦ φαίνεσθαι, ἀλλὰ τοῦ εἶναι. Πρόσωπα ὄχι τοῦ καθρέφτη τοῦ κόσμου, τῶν ἀνήθικων σκοπιμοτήτων καὶ τῶν ὑποκριτικῶν σχημάτων τῆς ἀπρόσωπης κοινωνίας μας, ἀλλὰ πρόσωπα τῆς ὑπαρκτῆς ἀλήθειας, ὅπως αὐτὴ ἀποκαλύπτεται μέσα ἀπὸ τό ὀρθόδοξο φρόνημα τῆς κοινωνίας τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας. (συνεχίζεται)

³ Βλ. Ἰωάννου Δ. Ζηζιούλα, Μητροπολίτου Περγάμου, Ἡ κτίσις ὡς Εὐχαριστία, Θεολογικὴ προσέγγιση στό πρόβλημα τῆς Οἰκολογίας, ἔκδ. Ἀκρίτας, Ἀθήνα 1992, σ. 101-112.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ. **ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ** κατά τό μήνα Μάρτιον 2007.

Ἐ λ ε ι τ ο ὕ ρ γ η σ ε τήν 4ην εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης ἐπὶ τῆ ἑορτῇ τῶν Λακῶνων Ἁγίων, τήν 9ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα τῆς ἐπωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς, τήν 11ην εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Πειραιῶς καὶ προέστη τοῦ τεσσαρακονθήμερου μνημοσύνου τῆς ἀειμνήστου Ἁννης Νεζερίτου, τήν 17ην εἰς τόν Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναόν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ νέου Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Χρυσοστόμου, τήν 18ην εἰς τόν ἴδιον Ἱερὸν Ναόν ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ νέου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, τήν 25ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναόν Σπάρτης καὶ τήν 27ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα (Προηγιασμένη ἑσπερινὴ διὰ τοὺς Ἐκπαιδευτικούς).

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ᾶ τ η σ ε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τήν 8ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσιν Ἱεράν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ

τήν 24ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τῆς Εὐαγγελιστρίας Σπάρτης.

Ἐπίσης ἔ χ ο ρ ο σ τ ᾶ τ η σ ε τήν 4ην κατὰ τὸν κατασκευτικὸν ἑσπερινὸν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος καθὼς καὶ τήν 11ην, τήν 18ην εἰς τὸν ἴδιον ναόν, ἐνῶ τήν 25ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν.

Ὡσαύτως ἔ χ ο ρ ο σ τ ᾶ τ η σ ε τήν 9ην εἰς Μολάους κατὰ τὴν Γ΄ Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν.

Σ υ ν ε κ ᾶ λ ε σ ε τήν 7ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης Σύναξιν κληρικῶν καὶ ἱεροψαλτῶν καὶ ἀνέπτυξε τὸν νέον Κανονισμόν «Περὶ Ἱεροψαλτῶν».

Π ρ ο ῆ δ ρ ε υ σ ε συνεδρίασεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Κερασιωτείου Κληροδοτήματος τήν 12ην εἰς Σπάρτην καὶ τήν 27ην τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀθήνας.

Κατὰ τό μήνα Ἀπρίλιον 2007.

Ἐ λ ε ι τ ο ὕ ρ γ η σ ε τήν 1ην εἰς Βλαχιώτη, τήν 2αν εἰς Ἄρκασάν (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία), τήν 3ην εἰς Λευκόχωμα (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία), τήν 4ην εἰς Συκαράκιον (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία), τήν 5ην εἰς τὴν Ἱεράν

Μονήν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τήν 7ην εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, τήν 8ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν, τήν 9ην εἰς τήν πανηγυρίζουσιν Ἱεράν Μονήν τῆς Παντανάσσης Μυστρᾶ, τήν 10ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ τοῦ Νοσοκομείου Σπάρτης, τήν 13ην εἰς τήν πανηγυρίζουσιν Ἱεράν Μονήν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Καστρίου, τήν 15ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν, τήν 16ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἐλκομένου Μονεμβασίας, ἐπὶ τῇ τοπικῇ ἑορτῇ τῆς Χρυσαιτίσεως, τήν 22αν εἰς τὸ Ξηροκάμπι καὶ τήν 29ην εἰς τὸν Κεφαλᾶ.

Ἐχοροστάτησε, κατὰ τὸν ἑσπερινόν, τήν 8ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν, τήν 9ην εἰς τὸ πανηγυρίζον Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων εἰς Ἁγιὸν Ἰωάννην, τήν 12ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν Μαγούλας, τήν 15ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τῆς Χρυσαιτίσεως ἐν Μονεμβασίᾳ καὶ τήν 22αν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἀσωποῦ.

Ἐπίσης χοροστάτησε ἐπὶ τὴν 1ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, τήν 2αν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος

Σπάρτης, τήν 3ην εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Σπάρτης, τήν 4ην εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης, τήν 5ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν, τήν 6ην εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος κατὰ τὸν ἑσπερινόν τῆς Ἀποκαθλώσεως, τήν 7ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸ ΚΕΕΜ ἐπίσης κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἐπιταφίου.

Ἐβάπτισε εἰς τὴν Σκάλαν τὴν 12ην τὸ βον τέκνον τοῦ αἰδεσιμολ. Ἐφημερίου Μυρτέας π. Ἀθανασίου Τσολάκου εἰς τὸ ὅποιον ἐδόθη τὸ ὄνομα Εὐστάθιος καὶ τὴν 15ην εἰς Μαγούλαν τὸ τέκνον τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Χαΐδως Σκιαδᾶ εἰς τὸ ὅποιον ἐδόθη τὸ ὄνομα Νικόλαος.

Ἐχειροτόνησε τὴν 16ην εἰς Μονεμβασίαν Πρεσβύτερον τὸν Διάκονον Ἰωάννην Λιβανόν προοριζόμενον διὰ τὴν ἐνορίαν Ἐλαφονήσου.

Πρόεστη τὴν 5ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Νεκρωσίου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τοῦ Δικηγόρου Ἰωάννου Παχύγιαννη, τήν 9ην εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τῆς κηδείας τῆς Εὐαγγελίας Σταματάκου καὶ τὴν 28ην εἰς τὸν Ἀσωπὸν τῆς κηδείας τοῦ

Συνταξιούχου Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας Πρωτοπρ. Παναγιώτου Δήμα.

Ἐ χ ε ι ρ ο θ έ τ η σ ε εἰς Συκαράκιον Ἐξομολόγον τόν αἰδεσιμολ. Οἶκον. Εὐάγγελον Γρίβαν τὴν 4ην.

Ἐ θ ε μ ε λ ί ω σ ε τὴν 19ην εἰς τὴν Σπάρτη τόν Βρεφονηπιακόν Σταθμόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δυναμικότητος 70 παιδιῶν παρουσία τῶν Ἀρχῶν, πλήθους Σπαρτιατῶν καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία καὶ ἀνέλαβε ὀλόκληρον τὴν δαπάνην.

Π ρ ο ῆ δ ρ ε υ σ ε τὴν 12ην συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου Σπάρτης, καὶ τὴν 26ην συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τό μήνα Μάϊον 2007.

Ἐ λ ε ι τ ο ὑ ρ γ η σ ε τὴν 1ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερὸν Ναόν Δημητσάνης κατὰ τὴν ὀνομαστήριον ἑορτὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος κ. Ἱερεμίου, τὴν 2αν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Γηροκομείου Νεαπόλεως, τὴν 3ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Πέτρου Ἀργους, προσκεκλημένος τοῦ οἰκείου Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Ἰακώβου, τὴν 5ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς ὁμωνύμου Ἐνορίας,

τὴν 6ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Φανερωμένης διὰ τοὺς «Διασώστες» τὴν 8ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς ὁμωνύμου ἑνορίας, τὴν 9ην εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, προστάτου τῶν ὁδηγῶν, τὴν 12ην εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τῶν Παμμ. Ταξιαρχῶν εἰς τὸ ΚΕΕΜ Σπάρτης, τὴν 13ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ἐφένδρων Ἀξιωματικῶν, τὴν 16ην εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος (Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα), τὴν 17ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν Ἀναλήψεως Μαγούλας, τὴν 20ὴν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Δαφνίου, τὴν 21ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Λαμποκάμπου, τὴν 22αν εἰς τὴν Τρίπολιν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν πολιούχων Τριπόλεως Νεομαρτύρων Παύλου καὶ Δημητρίου, προσκεκλημένος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας κ. Ἀλεξάνδρου, τὴν 26ην εἰς Ἀφυσσοῦ, τὴν 27ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος Σελλασίας, τὴν 28ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος Νεαπόλεως καὶ τὴν 29ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἁγί-

ου Δημητρίου Μυστρᾶ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐχοροστάτησε τὴν 7ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς ὁμωνύμου ἐνορίας, τὴν 12ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, τὴν 13ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν πανελλαδικῶν ἐξετάσεων, τὴν 14ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ζερμπίτισης, τὴν 16ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀναλήψεως Σπαρτίας, τὴν 20ὴν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Καραβᾶ καὶ τὴν 27ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Τριάδος Φοινικίου.

Ἐγκαίνιασε τὴν 4ην τὰ νέα Γραφεῖα τῶν ΕΛΤΑ Σπάρτης παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν κ. Λιάπη, τὴν ἰδίαν ἡμέραν τὸ νέον φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως, τὸ Γηροκομεῖον Ἐλίκας, παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας κ. Δημ. Ἀβραμόπουλου, τὴν 24ην τὴν αἶθουσαν πολλαπλῶν χρήσεων τοῦ Ματαλείου κληροδοτήματος παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Προκόπη Παυλόπουλου καὶ τὴν 26ην τὸν Ἱερὸν Ναὸν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος εἰς Ἀφισσοῦ.

Ἡ ὑλόγησε τὴν 6ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης τὸν γάμον τοῦ Παναγιώτου Λάτση θεολόγου, υἱοῦ τοῦ Ἐφημερίου Ἐηροκαμπίου π. Γεωργίου καὶ τῆς Γεωργίας Παπαϊωάννου.

Προέστη τὴν 9ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν δοξολογίας, ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου καὶ τὴν 20ὴν εἰς Δαφνίον μνημοσύνου τῶν δύο νηπιαγωγῶν τῆς Ἐνορίας, αἱ ὁποῖαι ἀπεβίωσαν ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἀπὸ τὴν ἀνίατον ἀσθένειαν.

ᾠσαύτως προέστη εἰς Βλαχιώτη τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς κηδεῖας τῆς Γεωργίας Χελιώτη τὴν 10ην.

ᾠρκισε τὴν 19ην εἰς τὸ ΚΕΕΜ τοὺς νεοσυλλέκτους στρατιῶτες τῆς Γ΄ ΕΣΣΟ 2007.

Προήδρευσε τὴν 24ην συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν 30ὴν συνεδριάσεως ἐν Ἀθήναις τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας καὶ ὥρας ἐπεσκέφθη τὰ Φιλανθρωπικά Ἰδρύματα, τὰ Νοσοκομεῖα Σπάρτης καὶ Μολάων, πενθοῦντες εἰς τὴν οἰκίαν των καὶ ἐδέχθη ἐν τοῖς Γραφείοις Συμβούλια, Ἀρχὰς καὶ χριστιανούς ἢ διερχομένους ἐμπεριστάτους ἀδελφούς μας.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΕΙΑΝ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος εὐθύς μετὰ τήν εἰς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κυροῦ Χρυσοστόμου ὤρισθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοποτηρητῆς τῆς χηρευσάσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

Τὴν 28ην Φεβρουαρίου ἀνέλαβε τὴν τοποτηρητείαν καὶ ἐπεμελήθη τῆς κηδείας τοῦ ἀοιδίου Ἱεράρχου.

Τὴν 2αν ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς (προηγιασμένη Θεία Λειτουργία). Τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸν ἴδιον Ἱερόν Ναόν ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Β' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν.

Τὴν 3ην συμμετέσχε μετὰ πολλῶν ἀρχιερέων κατὰ τὴν Νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν τῆς κηδείας τοῦ λαμπροῦ Ἱεράρχου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

Τὴν 7ην ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν τῶν Παμμ. Ταξιαρχῶν Καλαμάτας κατὰ τὴν ἑσπερινὴν προηγιασμένην Θείαν λειτουργίαν.

Τὴν 8ην ὠμίλησε κατὰ

τὴν Σύναξιν τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Καλαμάτας.

Τὴν 13ην Π ρ ο ῆ δ ρ ε υ σ ε Συσκέψεως μετὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς γραφείοις ἐν ὄψει τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐνθρονίσεως τοῦ Νέου Μητροπολίτου.

Τὴν 23ην ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς.

Τὴν 24ην ἐλειτούργησε καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τοῦ τεσσαρακονημέρου μνημοσύνου τοῦ Μητροπολίτου Μεσσηνίας κυροῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν αὐτόν ὡς ἀνωτέρω Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς.

Τὴν 31ην ὑπέδεχθη τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὸν νέον Μητροπολίτην Μεσσηνίας Χρυσόστομον καὶ κατὰ τὴν ἐνθρονιστήριον τελετὴν ἀπηύθυνε τὸν προσήκοντα λόγον.

Κατὰ τὴν σύντομον διάρκειαν τῆς τοποτηρητείας ἐπεσκέφθη Ἱερὰς Μονὰς καὶ Ναοὺς τῆς πόλεως καὶ ἐδέχθη εἰς τὰ Γραφεῖα Ἐπιτροπὰς καὶ Συμβουλία.

Ἀπό τὴ θεμελίωση τοῦ Βρεφονηπιακοῦ σταθμοῦ, 12^{οῦ} ἰδρύματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, πού χρηματοδοτεῖ ἐξ' ὀλοκλήρου τὸ ἔργον, καταθέτουν τὸ θεμέλιο λίθον. (Σπάρτη 19-4-07).

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ

“Ο ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ”

**ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ**

**ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ: ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ**

Λυσάνδρου 5 Σπάρτη - Τ.Κ. 231 00

Κωδικός 2589

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΠΡΩΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΟΥΤΣΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,60 εὐρώ ἐτησίως

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΡΟΣ
ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ 47 - ΣΠΑΡΤΗ - ΤΗΛ.: (27310) 22242 - 83372

Ἡ Τοπικὴ Ἐκκλησία, διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας κ. Δ. Ἀβραμόπουλου, προσφέρει τιμητικὴ πλάκετα εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑλλάδος τοῦ ἰδρύματος «Σταῦρος Νιάρχος» κ. Γεώργιον Ἀγουρίδη. (4-5-07).

Ἐνα μέρος τοῦ πλήθους εὐσεβῶν καὶ φιλανθρώπων με ἐπικεφαλῆς ἐπισήμους κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων. (Ἑλίκᾳ 4-5-07).